

Retningslinjer for vurdering af egen risiko og solvens

Retningslinjer for vurdering af egen risiko og solvens

1. Indledning

- 1.1. I overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (i det følgende benævnt "EIOPA-forordningen")¹ udsteder EIOPA disse retningslinjer til tilsynsmyndighederne om, hvordan de skal anvende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (i det følgende benævnt "Solvens II")².
- 1.2. Disse retningslinjer er baseret på artikel 41, 44, 45 og 246 i Solvens II-direktivet og artikel 262 og 306 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til direktiv 2009/138/EF (i det følgende benævnt "Kommissionens delegerede forordning 2015/35")³.
- 1.3. Tilsynsmyndighederne forventes at sikre, at selskaber foretager en fremadrettet vurdering af de risici, som de er eksponeret for.
- 1.4. Retningslinjerne fokuserer mere på, hvad der skal opnås med denne vurdering, end på hvordan den skal foretages. Eftersom vurderingen af det samlede solvensbehov er et udtryk for selskabets eget syn på dets risikoprofil og den kapital og andre midler, der kræves for at håndtere disse risici, bør selskabet selv beslutte, hvordan vurderingen skal foretages i overensstemmelse med arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets virksomhed.
- 1.5. EIOPA anerkender og støtter udviklingen og resultaterne både globalt og nationalt uden for EU med hensyn til at indføre standarder for vurderinger af egen risiko og solvens. EIOPA forventer dog ikke, at tilsynsmyndighederne i tredjelande anvender disse retningslinjer. Ikke desto mindre er retningslinjerne genstand for en ækvivalensvurdering. Når der i retningslinjerne henvises til koncerner eller koncernniveau, gælder dette kun koncerner i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i det følgende benævnt "EØS"). Retningslinjerne finder anvendelse på afdelinger, som er etableret inden for Den Europæiske Union og hører under forsikrings- og genforsikringsselskaber, der har hovedkontor i landet, og som driver den form for virksomhed, der henvises til i artikel 2, stk. 1, første afsnit, i Solvens II.
- 1.6. Det er afgørende, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan er bekendt med alle væsentlige risici, som selskabet er eksponeret for, uanset om disse risici er medtaget i beregningen af solvenskapitalkravet, og om de er kvantificerbare eller ej. Det er også afgørende, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet tager aktiv del i den vurdering af egne risici ved at styre processen og forholde sig kritisk til resultatet.

---

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

³ EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1.

- 1.7. Hvis en koncern ønsker at ansøge om at foretage vurdering af egen risiko og solvens i henhold til artikel 246, stk. 4, tredje afsnit, i Solvens II, kræver dette en klar sammenhæng i processerne på koncernniveau.
- 1.8. Disse retningslinjer gælder både for individuelle selskaber og på koncernniveau. Retningslinjerne vedrører endvidere emner, som er relevante for de koncernmæssige aspekter af den fremadrettede vurdering af egne risici, navnlig med hensyn til koncernspecifikke risici eller risici, som er mindre relevante på selskabsniveau end på koncernniveau.
- 1.9. De retningslinjer, der er relevante for individuelle selskaber, finder tilsvarende anvendelse på koncernens fremadrettede vurdering af egne risici. Herudover skal koncernen også tage hensyn til de koncernspecifikke retningslinjer.
- 1.10. I disse retningslinjer forstås ved:
- a) "koncernniveau" betyder sammenhængende økonomisk enhed (ud fra en holistisk betragtning), der omfatter alle enheder i koncernen som anført i retningslinjerne for ledelsessystemet
  - b) "koncernens vurdering af egen risiko og solvens" betyder den vurdering af egen risiko og solvens, der foretages på koncernniveau
  - c) "samlet vurdering af egen risiko og solvens-dokument" betyder ét enkelt dokument (tilsynsrapport over vurderingen af egen risiko og solvens), som indeholder alle de vurderinger, der på betingelse af den koncerntilsynsførendes godkendelse er foretaget på koncernniveau og for ethvert datterselskab i koncernen på samme tid som omhandlet i artikel 246, stk. 4, tredje afsnit, i Solvens II
  - d) "dokument om koncernens enkelte vurdering af egen risiko og solvens" betyder den enkelte vurdering af egen risiko og solvens foretaget for koncernen og for hvert af koncernens datterselskaber på den samme referencedato og for den samme periode i ét dokument, såfremt tilsynsmyndigheden giver sin godkendelse.
- 1.11. Medmindre et udtryk er defineret i disse retningslinjer, har det den betydning, der er fastlagt i de i indledningen nævnte retsakter
- 1.12. Disse retningslinjer træder i kraft den 1. januar 2016.

Retningslinje 1 – Generel bestemmelse

1.13. Selskabet bør udvikle sine egne processer med passende og tilstrækkelige teknikker til vurdering af egen risiko og solvens . Disse processer bør tilpasses selskabets organisationsstruktur og risikostyringssystem og tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets virksomhed.

Retningslinje 2 – Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets rolle

1.14. Selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan bør tage aktiv del i vurdering af egen risiko og solvens, herunder styrer, hvordan vurderingen skal foretages samt forholde sig kritisk til resultaterne.

Retningslinje 3 – Dokumentation

1.15. Selskabet bør som minimum råde over nedenstående dokumentation i forbindelse med vurdering af egen risiko og solvens :

- a) selskabets politik for vurdering af egen risiko og solvens
- b) en fortegnelse over hver enkelt vurdering af egen risiko og solvens
- c) en intern rapport vedrørende hver enkelt vurdering af egen risiko og solvens
- d) en tilsynsrapport vedrørende ORSA.

Retningslinje 4 – Politik for vurdering af egen risiko og solvens

1.16. Selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan bør godkende politikken for vurdering af egen risiko og solvens . Denne politik skal som minimum omfatte:

- a) en beskrivelse af de fastlagte processer og procedurer for den fremadrettede vurdering af egne risici
- b) overvejelser omkring sammenhængen mellem risikoprofilen, de godkendte risikotolerancegrænser og det samlede solvensbehov
- c) metoder og fremgangsmåder, inklusive oplysninger om:
  - (i) hvordan og hvor ofte stresstests, følsomhedsanalyser, omvendte stresstests eller andre relevante analyser skal udføres
  - (ii) standarder for datakvalitet
  - (iii) hyppigheden af selve vurderingen og begrundelsen for dens tilstrækkelighed, navnlig under hensyntagen til selskabets risikoprofil og volatiliteten af dets samlede solvensbehov i forhold til dets kapitalposition
  - (iv) tidspunktet for udarbejdelsen af den fremadrettede vurdering af egne risici og de omstændigheder, der udløser et behov for en fremadrettet vurdering af egne risici uden for den almindelige tidsplan.

Retningslinje 5 – Fortegnelse over hver enkelt vurdering af egen risiko og solvens

1.17. Selskabet bør internt og på passende vis dokumentere, hver enkelt vurdering af egen risiko og solvens samt resultaterne deraf.

Retningslinje 6 – Intern rapport vedrørende den fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne)

1.18 Selskabet bør som minimum formidle resultaterne af og konklusionerne på vurdering af egen risiko og solvens til alle relevante medarbejdere, så snart processen og resultaterne er godkendt af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

Retningslinje 7 – Vurdering af det samlede solvensbehov

1.19. Selskabet bør kvantificere sit kapitalbehov og beskrive andre midler, det har brug for til at imødegå alle væsentlige risici, uanset om disse er kvantificerbare.

1.20. Hvor det er relevant bør selskabet for de identificerede væsentlige risici udføre et fyldestgørende antal stresstests eller analyser af scenarier med henblik på at skabe et forsvarligt grundlag for vurderingen af det samlede solvensbehov.

Retningslinje 8 – Det samlede solvensbehov

1.21. Selskabet bør sikre, at vurderingen af det samlede solvensbehov er fremadrettet og omfatter et passende mellem- eller langsigtet perspektiv.

Retningslinje 9 Værdiansættelse og indregning af det samlede solvensbehov

1.22. Selskabet bør, hvis det anvender et indregnings- og værdiansættelsesgrundlag, der er anderledes end det grundlag, der er fastlagt i Solvens II, i vurderingen af dets samlede solvensbehov, redegøre for, hvordan dette indregnings- og værdiansættelsesgrundlag giver en bedre vurdering af den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser og selskabets forretningsstrategi, samtidig med at kravet om velfunderet og forsvarlig ledelse af selskabet overholdes.

1.23. Selskabet bør kvantitativt estimere indvirkningen af de forskellige indregnings- og værdiansættelsesgrundlag i vurderingen af det samlede solvensbehov i de tilfælde, hvor der er anvendt indregnings- og værdiansættelsesgrundlag, der er forskellige fra Solvens II i vurderingen af det samlede solvensbehov.

Retningslinje 10 – Løbende overholdelse af lovpligtige kapitalkrav

1.24. Selskabet bør analysere, om det løbende overholder de lovpligtige kapitalkrav i Solvens II, og som led i denne vurdering skal den som minimum medtage:

- a) potentielle væsentlige ændringer i risikoprofilen
- b) kvantiteten og kvaliteten af kapitalgrundlaget i hele selskabets planlægningsperiode
- c) sammensætningen af kapitalgrundlaget på tværs af de forskellige tiers, og hvordan denne sammensætning kan ændre sig som følge af indløsning, tilbagebetaling og løbetider i løbet af planlægningsperioden.

Retningslinje 11 – Løbende oversholdelse af beregning af forsikringsmæssige hensættelser

- 1.25. Selskabet bør kræve, at dets aktuarfunktion:
- a) leverer input til, hvorvidt selskabet løbende vil overholde kravene vedrørende beregningen af forsikringsmæssige hensættelser
  - b) identificerer potentielle risici, der skyldes den usikkerhed, som er forbundet med denne beregning.

Retningslinje 12 – Afvigelser fra de antagelser, der ligger til grund for beregning af solvenskapitalkravet

- 1.26. Selskabet bør vurdere, hvorvidt dens risikoprofil afviger fra de antagelser, der ligger til grund for beregningen af solvenskapitalkravet, og hvorvidt der er tale om væsentlige afvigelser. Selskabet kan som et første skridt foretage en kvalitativ analyse, og hvis denne indikerer, at afvigelsen ikke er væsentlig, er en kvantitativ vurdering ikke nødvendig.

Retningslinje 13 – Forbindelse til den strategiske ledelsesproces og beslutningsrammen

- 1.27. Selskabet bør som minimum tage højde for resultaterne af vurderingen af egne risici og solvens samt den viden, der er indsamlet i løbet af vurderingsprocessen, i:
- a) sin kapitalforvaltning
  - b) sin forretningsplanlægning
  - c) sin produktudvikling og sit produktdesign.

Retningslinje 14 – Hyppighed

- 1.28. Selskabet bør foretage vurdering af egne risiko og solvens mindst én gang om året.

Retningslinje 15 – Omfanget af koncernens vurdering af egen risiko og solvens

- 1.29. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør udarbejde ORSA for koncernen, så den afspejler koncernstrukturen og koncernens risikoprofil. Selskabet bør i ORSA for koncernen indarbejde de væsentlige risici, der hidrører fra alle enheder i koncernen.

Retningslinje 16 – Rapportering til tilsynsmyndighederne

- 1.30. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør tilsende den koncerntilsynsførende ORSA-koncerntilsynsrapporten. Det dokument, der sendes til den koncerntilsynsførende med resultatet af ORSA for koncernen, bør affattes på samme sprog som de regelmæssige koncerntilsynsrapporter.

1.31. Hvis der er udarbejdet et samlet ORSA-dokument, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, hvis et medlem eller et nyt medlem af tilsynskollegiet anmoder herom, sørge for rettidigt at tilsende vedkommende en oversættelse til det officielle sprog i det anmodende medlems medlemsstat af den del af ORSA-oplysningerne, som vedrører det pågældende selskab.

Retningslinje 17 – Koncernens særlige træk vedrørende samlet solvensbehov

- 1.32. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab skal i tilstrækkeligt omfang vurdere indvirkningen af alle koncernspecifikke risici og indbyrdes afhængighedsforhold i koncernen samt disse risici og indbyrdes afhængighedsforholds indvirkning på det samlede solvensbehov. De deltagende skal tage hensyn til koncernmæssige aspekter og det faktum, at omfanget af visse risici kan være større på koncernniveau.
- 1.33. I overensstemmelse med retningslinje 5 om oversigten over hver ORSA bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab i oversigten over ORSA for koncernen som minimum indarbejde en beskrivelse af, hvordan følgende faktorer blev taget i betragtning ved vurderingen af det samlede solvensbehov:
- a) identificering af eventuelle kapitalkilder internt i koncernen og af potentielle behov for yderligere kapital
  - b) vurdering af rådigheden, omsætteligheden eller ombytteligheden af kapitalen
  - c) anførelse af enhver påtænkt overførsel af kapital internt i koncernen, som vil have en betydelig indvirkning på enhver enhed i koncernen, samt dens konsekvenser
  - d) tilpasning af individuelle strategier til strategierne på koncernniveau
  - e) specifikke risici, som koncernen er eksponeret for.

Retningslinje 18 – Koncernens særlige træk vedrørende den løbende overholdelse af lovpligtige kapitalkrav

- 1.34. I overensstemmelse med retningslinje 5 om oversigten over hver ORSA bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab i oversigten over ORSA for koncernen som minimum indarbejde en beskrivelse af, hvordan følgende faktorer blev taget i betragtning ved vurderingen af den løbende overholdelse af lovkravene::
- a) identifikation af kilderne til kapitalgrundlaget i koncernen, og om der er behov for yderligere kapitalgrundlag
  - b) vurdering af rådigheden, omsætteligheden eller ombytteligheden af kapitalgrundlaget
  - c) anførelse af enhver planlagt overførsel af kapitalgrundlaget i koncernen, som vil have en betydelig indvirkning på alle enheder i koncernen, samt dens konsekvenser

- d) tilpasning af individuelle strategier til strategierne på koncernniveau
- e) specifikke risici, som koncernen er eksponeret for.

Retningslinje 19 – Særlige krav til en vurdering af egen risiko og solvens

- 1.35. Hvis en koncern ønsker at ansøge om at foretage vurderingen af egen risiko og solvens i henhold til artikel 246, stk. 4, tredje afsnit, i Solvens II, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikrings-selskab, forsikringsholdings-selskabet eller det blandede finansielle holdings-selskab tilsende den koncerntilsynsførende:
- a) en fortegnelse over de selskaber, hvis individuelle vurdering som krævet i artikel 45 i Solvens II er omfattet af det samlede ORSA-dokument, herunder begrundelsen for valget
  - b) en beskrivelse af, hvordan ledelseskravene opfyldes hos disse selskaber, og især, hvordan administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne i datterselskaberne er inddraget i vurderingsprocessen og godkendelsen af resultatet
  - c) en beskrivelse af, hvordan det samlede ORSA-dokument er opstillet, sådan at den koncerntilsynsførende kan adskille de enkelte vurderinger fra hinanden over for de øvrige tilsynsførende i kollegiet
  - d) en specifik angivelse af de oversættelser, der måtte være anmodet om, med specifik opmærksomhed på rettidighed og indhold.

Retningslinje 20 – Integration af tilknyttede forsikrings- og genforsikrings-selskaber i tredjelande

- 1.36. Ved vurderingen af koncernens samlede solvensbehov bør det deltagende forsikrings- eller genforsikrings-selskab, forsikringsholdings-selskabet eller det blandede finansielle holdings-selskab inddrage de risici, som selskabet er eksponeret for i tredjelande, på samme måde som for selskabets EØS-virksomhed, under særlig hensyntagen til vurderingen af kapitalens omsættelighed og ombyttelighed.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.37. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.38. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.39. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.

1.40. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelser om revision

1.41. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.